

Монографија „Енергетска безбедност“ др Марка Парезановића (Београд, 2014) тематски се тиче две велике научне области (енергетике и безбедности). Разумљиво и нужно, аутор поштује геополитички приступ теми - по правилу је његов приступ сасвим објективан. Важна особеност монографије налази се у упућивању на будуће чиниоце енергетске безбедности на Балкану и ширем геополитичком окружењу, у светлу чињенице да ће природни гас бити најважнији енергент XXI века.

Читалац, пре свега, мора имати у виду да је Парезановићева монографија објављена крајем 2014. године, непосредно након формалног одустанка руске стране од пројекта „Јужни ток“. Обраду енергетске безбедности, као теме у склопу националне безбедности, аутор излаже већ на самом почетку, непосредно пре анализе геополитичког и технолошког аспекта питања енергената. Значај таквог распореда је веома важан ради подсећања домаћег читалаштва на национални значај геополитике, пошто је у последње време домаћа политичка публика склонија да се ескапистички бави геополитиком са становишта туђих безбедносних интереса.

Аутор питању енергетске безбедности и њених субјеката у вези друштвених криза и фактора угрожавања безбедности прилази доктринарно, па је апстрактност израза уобичајена за монографски статус рада на стратешком и тактичком нивоу безбедносне области. Што се тиче савременог окружења, корпоративни сектор безбедности је такође

обрађен у виду посебног поглавља. Од посебне важности за струку је последњи одељак књиге у коме је аутор обрадио питање четири енергетска пројекта који су имали и имаће одлучујући значај за развој енергетских безбедносних ризика и безбедносне архитектуре Србије, Балкана, али и далеко ширег региона.

Значајно је ауторово упозорење да је Србија у области нуклеарне безбедности прихватила један важан безбедносни ризик по сопствену нуклеарну безбедност (складиштење нуклеарног отпада), иако практично нема нуклеарног програма (с. 88). Међутим, чуди да уз обраду питања малих хидроелектрана (с. 99) аутор монографије није посебно обрадио и питање хидроенергетике и електроенергетских преносних система као посебне ставке. Слично је и са питањем домаће енергетике угља, што компликује чињеница да су домаћа налазишта угља светског значаја стационарна баш на подручју Косова и Метохије. Ово су једини али значајни недостаци у садржини монографије, чији аутор ипак није пропустио да обради и опасности од сајбер напада у сфери енергетске безбедности.

“Вашиим санкцијама цев, господине Реган”
Совјетска пропаганда против покушаја САД да
санкцијама онемогуће енергетско повезивање СССР
и СР Немачке током осамдесетих година.